

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14076/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Рогановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Ђурђев, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужених, Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исељења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2971/23 од 23.02.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2971/23 од 23.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2971/23 од 23.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 234/22 од 06.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу предају у посед слободну од ствари и лица непокретност уписану у лн .. КО ..., парц. ..., бр. зграде 1, ..., земљиште под зградом објектом од 3 а 58 м2, стамбена зграда за колективно становање 1. спрат, двособан стан, број посебног дела 7 и да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплате 300.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 142.900,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом, која се има рачунати од истека паричног рока до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2971/23 од 23.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужених и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца за иселење тужених и предају у посед стана тужиоцу уз обавезивање тужених на враћање тужиоцу стечених користи употребом туђе ствари (предметног стана) у одређеној висини. Нижестепеним одлукама одлучено је одбијањем тужбеног захтева, јер тужилац није доказао да је власник предметног стана. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), јер је реч о спору у ком одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о основама својинскопрвних односа и Закона о облигационим односима, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.03.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 300.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**